

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **T. I. C. C. R., a. s.**, zastoupeného Mgr. Zbyškem Jarošem, advokátem se sídlem v Praze 4, Zelený pruh 95/97, za účasti **Krajského úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 1. 2004, č. j. 22 Ca 515/2002 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutími Okresního úřadu v Přerově, referátu regionálního rozvoje, jehož právním nástupcem je Krajský úřad Olomouckého kraje (dále jen „správní orgán“) ze dne 23. 10. 2002, č. j. RR-766/1034/02, ze dne 31. 10. 2002, č. j. RR-767/1035/02, ze dne 4. 11. 2002, č. j. RR-809/1088/02, ze dne 5. 11. 2002, č. j. RR-810/1089/02, ze dne 5. 11. 2002, č. j. RR-812/1091/02, ze dne 8. 10. 2002, č. j. RR-815/1101/02, byla zamítnuta odvolání stěžovatele proti rozhodnutím stavebních úřadů Městských úřadů v Hranicích, Lipníku nad Bečvou a Přerově, blíže konkretizovaným ve výše uvedených rozhodnutích, kterými byly zamítnuty návrhy stěžovatele na vydání rozhodnutí o zřízení věcného břemene k nemovitostem v rozhodnutí blíže specifikovaným dle ust. § 91 odst. 3 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění platném pro projednávanou věc, a napadená rozhodnutí byla potvrzena.

Proti těmto rozhodnutím podal stěžovatel žaloby, jenž byly Krajským soudem v Ostravě spojeny ke společnému projednání a o kterých rozhodl tento soud napadeným usnesením tak, že je dle ust. § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s ust. § 68 písm. b) s. ř. s., odmítl, neboť rozhodování o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu ke stavbě na cizím pozemku je rozhodováním o vlastnickém vztahu v otázce upravené občanským zákoníkem. Rozsudkem ze dne 30. 9. 2004, č. j. 7 As 29/2004 - 44, zamítl Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele směřující proti výše uvedenému usnesení Krajského soudu v Ostravě.

Usnesením zvláštního senátu zřízeného dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 24. 8. 2005, č. j. Konf 60/2005 - 10, byla shora uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a Krajského soudu v Ostravě zrušena

a současně byla vyslovena příslušnost soudů ve správním soudnictví vydat rozhodnutí v předmětné věci.

Dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

S ohledem na okolnost, že zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, zrušil svým usnesením jak rozsudek Nejvyššího správního soudu, tak i předcházející usnesení krajského soudu, přešla rozhodovací pravomoc ve sporné věci zpět na krajský soud. Nejvyšší správní soud je proto nucen kasační stížnost stěžovatele dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., odmítnout, neboť neexistuje napadené rozhodnutí krajského soudu, tudíž nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, takže v řízení nelze pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu